

Lu Lina: Mysleli to dobře, ale dopadlo to jako vždycky

- CZ24 News | 25. února 2022

Tak, a je to. Třiadvacet let poté, co NATO útokem na Srbsko rozpoutalo až dosud poslední válku v Evropě, zažíváme díky ruskému útoku na Ukrajinu dokonalé déjà vu. Jen v obráceném gardu.

Začnu sypaním popela na hlavu. Tak, jako mnoho mých kolegů vševědů, co mají od všeho klíče, jsem se při prognózách vývoje událostí kolem Ukrajiny naprosto mýlil. V ruský útok jsem nevěřil. Jeho negativa podle mne vysoce převažovala možná pozitiva. Jakkoliv Ukrajina i Západ vytrvale štourali stále delším klackem v medvědí brlohu v pevné víře, že medvěd je vypelichaný, má špatné zuby, že se bojí lovců a nikdy nevyleze. Jenže pak se začaly dít věci.

Putin to totiž celé zjevně vyhodnotil úplně jinak než já.

K pevnému odhodlání Ukrajiny dostat vojska NATO na své území a k pevnému odhodlání nikdy nenaplnit minské dohody, přidala Ukrajina skutečný majstrštyk – *pořídíme si jaderné zbraně*. To, myslím si, byla ta poslední kapka. Která rozhodla, že se Putin rozhodl zvolit to nejméně špatné ze všech výhradně špatných řešení jenž i díky podobně geniální diplomatické strategii Západu Rusku zbyly. Méně špatné pro Rusko, pochopitelně. Jestli zvolil ruský gosudar dobře, se brzy uvidí.

Putin dnes překročil Rubikon. Přemýšlím, jak těžké musí být břímě, které vás donutí jít do války, kterou nechcete bez ohledu na následky, i když předem víte, že půlka světa vás kvůli tomu dá definitivně na černou listinu. A fakt bych ho nechtěl nést.

Válka je vždycky vůl, vždycky je na hovno. Především proto, že jí vždycky nejvíc odserou obyčejní lidi a nikdy ti, co za ní můžou. Ať už zaútočíte na suverénní stát kvůli ochraně tamní menšiny uplatňující právo na sebeurčení ve jménu „demokracie a humanity,“ jako v případě útoku NATO na Srbsko kvůli srbským Albáncům, nebo ve jménu „zabránění genocidy“ jako v případě nynějšího útoku Ruska na Ukrajinu kvůli ukrajinským Rusům.

Ale i v téhle sračce lze přesto objevit také zábavné momenty. Například to, že když se to hodí do krámu, je pokus menšiny odtrhnout se od mateřské země zaručeným právem na sebeurčení, svatým grálem demokracie, které musíme ze všech sil podporovat. A na území nového státu pak bleskově zřídit obrovskou vojenskou základnu. Což všechno dohromady úžasně posiluje světový mír, stabilitu a demokracii.

A když se to do krámu nehodí, jako v případě snahy ukrajinských Rusů o totéž, jde o terorismus samozvanců narušující posvátnou celistvost Ukrajiny, který musí být zlikvidován. Aby byl zachráněn světový mír, stabilita a ukrajinská demokracie.

Rus přitom teď na Ukrajině z mého pohledu nedělá nic výrazně jiného, než dělalo v roce 1999 NATO v Srbsku. V obou případech jde o vojenský útok na suverénní stát v rozporu s mezinárodním právem. V obou případech se útočí kvůli „ochraně“ menšiny před agresivní většinou. V obou případech je cílem tuto menšinu oddělit od země a garantovat její samostatnou existenci. V obou případech nejde o altruismus, ideje a humanismus, ale o ryzí velmocenské zájmy. V obou případech útočník vykřikuje, že útočí ve jménu ryzího dobra. Najdi pět rozdílů.

Tohle jste fakt chtěli? Tohle bylo v tom velkém západním plánu rozšířit „dobro“ do co největšího

prostoru?

Pokud bylo vaším cílem mít v Evropě místo přátelského a spolupracujícího souseda nasraného nepřítele, který se teď definitivně pevně obejmě s Číňanem, vaším nepřítelem číslo jedna, čímž dojde ke spojení světového ekonomického giganta a jaderné velmoci s gigantom surovinovým a ještě větší jadernou velmocí, pak jste ho dneškem dosáhli.

Gratuluju.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

[ZDROJ](#)